

thi jeg mener, at har Samsfundet som Helhed en Pligt til baade af Hensyn til de til Samsfundet hørende og af Hensyn til sin egen Sikkerhed at raade Bod paa de forskellige Ulemper i Samsfundet, saa har det samme Samsfund ogsaa Ret til at tage Midlerne til at løse denne Opgave der, hvor de ere at finde, og man har ingen Ret til at betegne dette som en systematisk Uretfærdighed. Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig videre derved. Jeg har kun fundet Anledning til i al Almindelighed at tage Afstand fra den ærede Ordførers Udtalelse, for saa vidt den kunde tages til Indtægt for, at Socialdemokratiet ogsaa havde erkendt, at dette var den eneste naturlige Maade at løse denne Sag paa. Saaledes se vi ingenlunde paa Sagen. Naar vi støtte Lovforslaget, som det foreligger, og haabe, at det bliver vedtaget, saa er det kun i Tilslutning til, hvad der nys blev sagt af det ærede Medlem for Ringløbing, at vi ad Nare maatte komme til at løse Spørgsmaalet ogsaa for alle dem, der ere holdte uden for denne Lov.

Mulff: Heller ikke jeg havde tænkt mig igen at tage Ordet under denne Debat, men vil dog ogsaa gøre nogle faa Bemærkninger, da der nu er opstaaet en Debat. Det er opløst som et vigtigt Spørgsmaal, om vi her staa over for en Socialreform eller ikke. Jeg vil gentage, hvad jeg allerede har sagt før, at jeg ikke mener, det er en Socialreform, og jeg mener, at det er det, der er Manglen ved Loven. Hvis man stiller sig paa Socialreformens Side, særlig paa Arbejdernes Side, saa staar man over for den Kendsgerning, at den og den Virksomhed, Arbejderen beskæftiger sig med, er farlig. Lad os blot tage det saa ofte nævnte Eksempel Brøndgravning. Stille vi os paa Arbejdernes Side, saa maa det anses for naturligt, at man siger, at enhver, der er beskæftiget med dette Erhverv, skal være sikret mod Ulykkestilfældene derved. Dette maa blive Hovedspørgsmaalet, og et andet, underordnet Spørgsmaal vil det være, hvem der skal betale. Man kan selvfølgelig indrette Loven paa forskellige Maader i saa Henseende. Man er her gaaet en Vej, hvorved man ikke vil naa at sikre Arbejderne i hvert enkelt Tilfælde, men vil lade det bero paa, hvem han arbejder for. Hvis han arbejder for en professionel Arbejdsgiver, er han sikret, men dersom han arbejder for dig eller mig, saa er han ikke sikret, thi, som den ærede Ordfører udtrykte sig, saaledes undgaar man, at denne Lov kommer til at gribe ind i Privatlivet. Man siger, at vi kunne ikke tage dette Ansvar paa os, fordi vi f. Eks.

blot tager en Mand til at grave en Brønd for os. Paa denne Maade bliver imidlertid Arbejderens Risiko det mindre væsentlige i Loven. Denne Lov bliver da ikke nogen væsentlig social Reform. Den bestemmer, at Arbejdere, der beskæftiges ved farlige Virksomheder, sikres, naar de udføre Arbejdet for en professionel Arbejdsgiver, men ikke, naar det udføres for en hvilken som helst anden. Derved komme mange Arbejder, f. Eks. Isning, Jordarbejde, Mergelgravning, maatte ogsaa Brøndgravning, slet ikke ind under denne Lov, men den kommer kun til at gavne et Mindretal af Arbejdere. — Over for en enkelt Bemærkning af det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. E. Christensen) skal jeg gøre den Bemærkning, at naar han sagde, at man ikke kan lægge denne Byrde over paa Landbruget, thi dette kan ikke fordele Byrden paa andre, saa er det efter min Mening ikke rigtigt. Jeg vil gerne pege paa, at vi for Tiden ere beskæftigede med Skatteomlægning, og hvis det ikke er muligt at omfordere Byrden paa den ene Maade, kan det jo gøres paa en anden Maade. Saa meget er sikkert, og det vil jeg understrege, at naar man siger, at vi ere humane, at vi staa paa et humant Grundlag, paa Socialreformens Grundlag, saa gaar det ikke an at stille det Spørgsmaal i Forgrund, hvem der skal betale og hvem der skal være fri derved. Det kan Arbejderne ikke være tjente med. Hovedsagen for dem er at være sikrede, ligegyldig hvorledes Betalingen kommer frem; den vil dog komme frem paa Samsfundets Beskostning, enten det saa sker paa den ene eller den anden Maade. Jeg tror, at det, der gør Banfeligheden ved denne Lov, er de mange Grænsebestemmelser, man har truffet, hvorved Resultatet bliver, at det kun er faa Arbejdere, der faa Gavn af denne Lov. Dette er efter min Mening ikke det rigtige sociale Grundlag at staa paa. Og saa jeg for mit Bedkommende har — jeg behøver jo ikke at tage Forbehold i saa Henseende — arbejdet paa dette Grundlag, fordi der ikke i Udvalget var noget andet at arbejde paa. Og saa jeg haaber, at der maa komme noget ud af det, men jeg haaber tillige, at det maa blive paa et Grundlag, der paa forskellige Punkter bliver bedre end det, der nu foreligger.

K. Bojsen: Maa jeg over for det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. E. Christensen) gøre en ganske kort Bemærkning. Han ankede over, at jeg tidligere havde angrebet den Del af det af ham indbragte Lovforslag, som styldtes Berg, og det var nu derfor paafaldende og urime-